Mindscape 2012

מתוך "פרפור חיים בין מוות למוות" מאת שרה ברייטברג-סמל, ציטוט של הצלמת דליה אמוץ:
"..האור הזה מפלח את לב הצילום ואת לב הכהות המחשיכה על התמונה. תמונה של עולם הנזקק למנות אור כמו מכות חשמליות לקיים את לבו ער".

פרנסואה דה לה רושפוקו: "איננו יכולים להישיר מבט לא אל השמש ולא אל המוות".

משא ומתן בלתי מתפשר של נתינה (מסירה) וקבלה (לקיחה) מניע ומזין באופן מתמיד מערכת אנרגטית. כאשר המערכת מתערערת נוצר מצב של אי שקט והמערכת שואפת לאזן את עצמה. האנרגיה אינה מתבזבזת אלא עוטה על עצמה אין ספור פנים, צורות ומצבים (מצבי צבירה) בהתאם לתנאים ולנסיבות. זהו כוח האינרציה של היקום.

אירועים ופרשות דרכים מזעזעים את נרטיב החיים ושוברים את הרצף. גבולות שכבר נבנו נפרצים. חוקים נשברים ומתעורר צורך לתודעה מחודשת, להתפתחות, לשינוי ולאיזון מחדש. אלה מובילים לחיפוש אחר עוגנים, נקודות מוצא ואחיזה בתוך הכאוס. לעיתים הופך החיפוש לאובססיה המטשטשת ומתווכת בו זמנית בין רציונליות לאי שפיות.

אורית ברתיני שביט בוחרת במצלמה כאמצעי ללכידת רסיסים של מצבים ומקומות במסע שלה בין תודעה (מציאות) לאשליה.
היא אוספת 'ראיות' משני העולמות – המציאות וההזיה , ומסדרת אותן בצירופים המזכירים תבניות מולקולריות. הרווחים בין הצילומים ובין המקבצים עצמם יוצרים תרשים זרימה/מפת פרופיל למצב/ים בתנועה מתמדת, בניסיון לתווך בין שני העולמות.

ברתיני שביט מצלמת סיטואציות יומיומיות במצלמות שונות: מצלמות אנלוגיות ומצלמות דיגיטליות (כולל טלפון נייד), וכן מצלמות ישנות שאינן מאפשרות שליטה על צמצם או מהירות החשיפה. סרטי הצילום בהם היא משתמשת - סרטי צבע ושחור לבן – הם פגי תוקף. בבחירות אלה היא מוותרת על יכולת השליטה בתוצאה – כלומר, בדימוי הצילומי. הדימויים שהיא יוצרת הם מעין שיקוף אותנטי של מצבי תודעה שונים. לפיכך, קיימת בהם תחושה תמידית של ערפול וחוסר וודאות, מקום וזמן חמקמקים.
בחלק מהצילומים האור שורף ומסנוור כך שרב הנסתר על הגלוי. לעומת זאת, בצילומים החשוכים קל יותר לעקוב ולהבחין ברמזים השתולים בהם. דימויים אלו מושכים בקסמם אך בה בעת מתגלה בהם משהו מטריד ומאיים.

ברתיני שביט בודקת ומבררת את המרחב ועומק 'החשיפה': מהי מנת האור הנדרשת בכדי להסיר שכבות לשם 'גילוי', מבלי להישרף.

יעל אייזנר, אוצרת התערוכה.